

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
1960 m. kovo 8 d.
Antradienis
Nr. 20 (1401)
Kaina 15 kap.

Lygiateisis naujosios visuomenės narys

Mūsų liaudis sėkmingai vedėjos St. Žilinskaitės var-
kuria komunizmą. Ir kaip visuomet, tarybinė moteris — pirmose šviesios ateities statytojų gretose. Tikriausiai ne viena iš vyresniųjų pri-
simena, kokia buvo jos val-
kystė, jaunystė. Iš pradžių
piemenė prie žasų, paskiau
sandinė pas buožę, o dar
vėliau — užburtas, neprau-
laužiamas ratas: šeimos rū-
pesčiai, vaikai ir kal-
riolų bažnyčios pusė. Šis
betelsės, beviltiškos praei-
ties ratas vienodai spaudė
visas buržuazinės Lietuvos
moteris.

Spalio revoliucija kartu
su priešpaudos grandinėmis,
rakūnais, sulaužė ir šį užburtą ratą. Naujai
gimusios šalies moteris pe-
tys petin su vyrais šlandie-
nų dirba visuose kūrybinio
darbo baruose, savo nuo-
širdžiu darbu dar labiau šlo-
vina mūsų didžiąją Tėvynę.

Mūsų moteris žino, kad
kapitalistinė santvarka —
vergtis material. Juk net
šlandieną, atominiame am-
žiuje, kada žmogus ruošia-
si skristi į kitas planetas,
kapitalistinio pasaulio mo-
teris yra nelygiateisė. Net
šlandieną nėra nei vie-
nos kapitalistinės šalies, ku-
rioje moteris už tą patį dar-
bą gautų tokį pat atlyginimą,
kaip vyras.

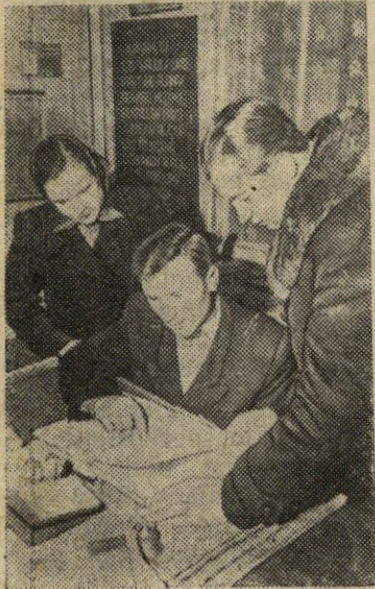
Tarybinė moteris neatpa-
žįstamai išaugo, išsitiesė, ji
pilnatelsė savo šalies šeimini-
ninkė. Moteris tapo ne tik
darbščia gamybininke — ji
šlandieną taip pat aktyvi
visuomenininkė, dalyvauja
šalies valdyme. Kiekvienas
mūsų rajono žmogus su pa-
garba mini buvusios „Pirmū-
no“ kolūkio kiaulių fermos

vedėjos St. Žilinskaitės var-
da. Už nuoširdų darbą, nuo-
latinį rūpinimąsi kolūkio
reikalais kolūkiečiai Stasę
Žilinskaitę išrinko Lietuvos
TSR Aukščiausiosios Tary-
bos deputatu. Ji pilnai pa-
telsina parodytą pasitikėjimą,
jautriai reaguoja į kolū-
kiečių pasiūlymus, uoliai
stovi jų interesų sargyboje.

Kiekviena moteris sten-
giasi atlikti naudingą darbą.
Kas nesididžiuoja šaunlają
„Tarybinio pirmūno“ kolū-
kio karvių melžėja Viktorija
Garlinskaitė, praeitais
metais iš kiekvienos prižiū-
rimos karvės primelžusią po
4552,8 kg pieno. Šiais, ant-
raisiais septynmečio metais
ji išpareigojo primelžti iš
kiekvienos karvės po 5000
kg. O darbščią moterų mū-
sų rajone labai daug. Tai
karvių melžėjos Bronė
Dovidonytė, Elena Kepalaitė,
Alė Švelnytė, Genė Latvė-
nienė, Genė Devainytė („Ta-
rybinis pirmūnas“), Zosė Dy-
ponaitė („Gegužės Pirmoji“),
Vanda Kavollūnaitė („Se-
tekšna“), Viada Jakšienė, Ele-
na Brazdžiūnienė („Nemu-
nas“) ir daug kitų. Negali-
ma nepaminti ir šaunliųjų
kiaulių augintojų Onos Dra-
gūnaitės, Bronės Valinskienės,
Janinos Einorienės ir kt. Tai jos
savo darbščiomis
rankomis metai iš metų di-
dina kiaulienios gamybą kolū-
kiuose, mažina jos savi-
kainą.

Rūpesčiu ir meile apgaub-
ta mūsų šalyje moteris-mo-
tina. Tūkstančiai dauglavi-
kių motinų apdovanotos or-
dinais ir medaliais. Nuolat
plečiamas vaikų darželių,
lopšelių tinklas. Vis daugiau
steigiama prie mokyklų
internatų, kurie nuo moters
pečių nuims daugelį rūpes-
čių ir padės jai plačiau įsi-
jungti į komunistinės vi-
suomenės statytojų eiles.

Moterys, jūsų daug, mili-
jonai! Ir šlandieną jūsų bal-
sas galingas kaip nlekada.
Neleiskite tad niekam ardy-
ti savo laimės. Kartu su
visomis pasaulio mo-
terimis vieningai tarkime
karo kurstytojams: „Liau-
kitės!“

Šiaulių rajono „Energijos“
kolūkio kaimo jaunimo mokyk-
loje. Nuotraukoje matome
vakarinės mokyklos mokymo da-
lies vedėją Vincą Grigaitį (vidu-
ryje), pas kurį pasižiūrėti, kaip
mokosi kolūkiečiai, atėjo kolūkio
komjaunimo organizacijos sekre-
torė Irena Raubaitė ir pirminin-
kas Stasys Kačys.

K. Liubšio nuotr.

Kaip gera su mamyte!

Mūsų RAJONE

AUTOŪKIS KUPIŠKYJE

Kasdien gerėja gyveni-
mas, vis labiau rūpinamasi
darbo žmonių poreikiais.
Kupiškėnai gali pasidžiaug-
ti dar viena naujove —
įsteigtas autoūkis, kurio ži-
nioje šiuo metu yra 22 au-
tomašinos. Prisireikė dar-
bininkui ar kolūkiečiui ku-
riam nors reikalui automa-
šinos — ją visuomet už pi-
gią kainą gaus išsinuo-
moti.

Ne vien sunkvežimiai
priklauso autoūkiui. Jau
gauti keli autobusai, kurie
išvyko į pirmuosius reišus.
Vienas autobusas kursuos
maršrutu Zuntė — Šepetos
durpių-kraiko gamykla, o
kiti — Kupiškis — Šimonys —
Adomynė — Puožas — Kupi-
škis. Visa tai — gyventojų
patogumui, gerinant susisiekimą
tarp svarbiausių ra-
jono vietovių.

Autoūkis pirmuosius veik-
los žingsnius pradėjo. Jo
patarnavimais darbo žmo-
nės jau naudojasi. Nėra
abejonės, kad ateityje veik-
la įgaus platesnę apimtį,
nes išsiplės ir pats auto-
ūkio mašinų parkas.

K. Lopėnas

PIENO PARDUOTUVĖ

Atsižvelgiant į gyvento-
jų pageidavimus, Kupiškyje,
Gedimino gatvėje atidaryta
speciali pieno pro-
duktų parduotuvė. Ji tin-
kamai įrengta. Šioje par-
duotuvėje miesto darbo
žmonės noriai perka pieną,
kefirą, sūrius, sviestą ir
kitus pieno produktus. La-
bai gerai, kad parduotuvė
veikia iki 20 val., todėl,
pasibaigus darbo dienai, jo-
je visada galima apsipre-
kinti. Paklausa pieno pro-
duktams kasdien didėja.

L. Ramūnas

ATOSTOGOS KOLŪKIEČIAMS

Ne tik imonių ir gamyklų
darbininkai bei tarnautojai
ilsisi, — atostogas gauna ir
„Tarybinio pirmūno“ kolū-
kio nariai. Dviejų savai-
čių atostogas turėjo fermų
sargas Juozas Mergianas,
kiaulių šerikė Bronė Valins-

LIETUVOS KP CK PLENUMAS

1960 m. kovo 3 d. įvyko Lietu-
vos KP XII suvažiavime išrinkto
Lietuvos KP Centro Komiteto Ple-
numas, kuris apsvaustė organiza-
cinius klausimus.

Plenumas išrinko Lietuvos KP CK
sektorius ir Lietuvos KP CK Biurą.
Lietuvos KP CK pirmuoju
sektoriumi išrinktas drg. A.
SNIEČKUS, CK antruoju sek-
toriumi — drg. B. ŠARKOVAS, CK
sektoriais — drg. drg. V. NIUN-
KA, J. MANIŠIS, A. BARAUSKAS.
Lietuvos KP CK Biuro nariais iš-
rinkti drg. drg. A. BARAUSKAS, F.
BIELIAUSKAS, K. KAIRYS, J. MA-
NIŠIS, V. NIUNKA, J. NOVICKAS, J.
PALECKIS, A. SNIEČKUS, B. ŠAR-
KOVAS, M. ŠUMAUSKAS, G. ZIMA-
NAS.

Kandidatais į Lietuvos KP CK
Biuro narius išrinkti drg. drg. L.
DIRŽINSKAITĖ — PILIŠENKO, V.
MEŠČERIAKOVAS, A. ČESNAVIČIUS.

kienė, melžėjos Viktorija
Garlinskaitė, Petrė Banio-
nienė, Matilda Lapienienė
ir kt. artelės kolūkiečiai.

„Tarybinio pirmūno“ kolū-
kio nariai žinomi kaip
stropūs žemdirbiai ir gy-
vulių augintojai, pasiekę
tikrai puikius rezultatus ke-
liant laukų derlingumą, ga-
minant mėsą ir pieną. Už
šaunų darbą artelės valdy-
ba jiems ir suteikia apmo-
kamas atostogas.

K. Banelis

PABAIGTUVIŲ VAINIKAS

Virš aukštų mūro sienų
viena po kitos rikiuojasi
gėgnės. Tai užbaigiami pa-
grindiniai statybos darbai
naujam VUV buitinio aptar-
navimo taškų kombinatui.
Gimtasis miestas pasipuoš
dar vienu nauju, mūriniu pa-
statu. Linksmai šiandieną
žvelgia į savo rankų darbą
mūrininkai Petras Tamo-
šiūnas, Jonas Perlavičius.
Skuba ir stogo konstrukci-
jų darbininkai Vytautas
Maižvila, Juozas Morkū-
nas, Kazys Jonušys. Dar
diena kita, ir virš naujo
stogo iškils pabaigtuvių
vainikas.

G. Sakavičius

NAUJI PAMATAI

Ten, kur prieš keletą die-
nų stovėjo senas, suiręs na-
mas, Algis Stančikas, Vi-
lius Ridikas, Algis Murka
deda pamatus naujam trijų
aukštų dvylikos butų na-
mui. Praeis nedaug laiko,
ir dvylika dirbančiųjų sei-
mų apsigyvens naujuose,
patogiuose butuose. Tai ei-
linė statybininkų dovana
tiems, kurie savo kruopščiu,
sąžiningu darbu dar labiau
puošia mūsų ateitį, rytdieną.

P. Pajuodis

Jų išipareigojimai

3009

KG PIENO IŠ KIEKVIENOS KARVĖS
PRIMELŽĖ „NEMUNO“ KOLŪKIO
KARVIŲ MELŽEJA

Ona Purkėnienė.

ANTRAISIAIS
SEPTYNMEČIO ME-
TAIS JI PRIMELŠIŠ
KIEKVIENOS KAR-
VĖS PO

4000

PIRMAISIAIS SEPTYNMEČIO METAIS — PIRMAS milijonas

Švytinčiais veidais, Kolūkyje pajamų kupini ryžto „Alizavos“ kolūkio nariai rinkosi į ataskaitinį susirinkimą. O skubėti, džiaugtis buvo dėl ko. Kiekvienas artelės narys žinojo, kad jų sąžiningas, kruopštus darbas veltui nenuėjo, žinojo, kad kolūkis pirmaisiais septynmečio metais jau pasiekė milijonines pajamas, kad kolūkio nariams bus su kaupu apmokėtas garantuotas darbdienis.

Iš ataskaitinio kolūkio pirmininko Alberto Valuntos pranešimo kolūkiečiai išsitikino, kad jų ūkis sparčiai vystosi, įveikdamas visus pasitaikančius sunkumus. Apie tai ryškiai kalba jau vien kolūkio pajamų augimas. Per paskutiniuosius ketverius metus kolūkio pajamos padidėjo beveik 4 kartus. Jei 1956 metais kolūkio bendros pajamos sudarė 293 tūkstančius rb, tai 1959 metais — vieną milijoną 171 tūkstantį rb. Tai tikrai džiugus visų kolūkiečių bendro darbo rezultatas.

šerikė Regina Gabrūnaitė.

Kruopščiai padirbėjo ir žemdirbiai. Per ketverius praėjusius metus laukų derlingumas pakilo dvigubai. Jau praėjusiais metais vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas siekė iki 14 cent iš ha. Dabartiniu metu kolūkiečiai didelį dėmesį skiria vietinių trąšų sukauptimui, kompostui. O tas, aišku, padės dar labiau padidinti laukų derlingumą. Geriausių rezultatų pasiekiami III ir II brigadose, kur brigadininkais dirba sumanūs šeimininkai Bronius Medelinskas ir Petras Gabrėnas.

Greta žymių pasiekimų, gaminant žemės ūkio produktus, pasitaiko ir trūkumų. Artelėje plečiamos tik pagrindinės ūkio šakos. Dar mažai pajamų gaunama iš sodininkystės, daržininkystės, avininkystės, paukštininkystės ir kt. smulkesnių ūkio šakų. Kolūkyje dar dirba jauna kiaulių nepilnai išnaudojami

vidiniai rezervai, gaminant organines trąšas, aprūpinant gyvulius savais pašarais. Vien tik praėjusiais metais kombinuotų pašarų pirkimui išleista 152 tūkstančiai rb. Tai, žinoma, neišvengiamai atsiliepia mažinant gaminamų produktų savikainą, kuri iki šiol dar gana aukšta. Pvz., vieno litro pieno pagaminimas kainuoja 1,39 rb, 1 kg jautienos mėsos — 5,69 rb, kiaulienos — 10,89rb.

Kolūkiečiai tvirtai tiki, kad kolūkio valdyba, žemės ūkio specialistai, brigadininkai padarys atitinkamas išvadas iš praėjusių metų klaidų, ir jau antraisiais septynmečio metais artelėje bus gaminama žymiai daugiau žemės ūkio produktų, sumažės jų savikaina. O tuo pačiu, aišku, žymiai padidės ir kolūkio pajamos.

Jonas Valeška

„Alizavos“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

KULTŪRINIS GYVENIMAS

GERAI, ONUTE!

Buvo laikas, kada į klubą-skaityklą užsukdavo tik vienas kitas kolūkietis. Bet žvilgtelėkime dabar į klubą-skaityklą. Lyg avilyje užia. O kiek jaunimo! Kiek čia visokių reikalų! Ir visi sprendžiami vietoje. Klubo-skaityklos vedėja Onutė Dubindrytė gerai atlieka savo pareigas, žino kolūkio jaunimo norus ir lūkesčius. Už tai klube-skaitykloje linksma ir gera.

K. Madžiulis

„Aukštupėnų“ kolūkis

Per kolūkį eina laiškanėšys

— Yra noras ir laikraštį užsisakyti, kai žinai, kad jį gausi dar „siltą“, — taip kalba Mičiurino v. kolūkio nariai.

Iš tiesų, Zosė Uldukienė — sąžininga ir pareiginga laiškanėšė. Ji pristato kolūkiečiams ne tik laikraščius ir žurnalus, bet, jeigu nori, gali išgyti ir pašto ženklų, ir vokių, o dažnai ir įvairiausių atvirukų.

Kai kolūkio valdyba pasiskirs jai arklių, tikimės, kad reikalai dar labiau pagerės. Pėsčiam apeiti visą kolūkį — ne juokai.

G. Marvytė

Neramūs saviveiklininkai

„Šetėkšnos“ kolūkyje vis plačiau ir plačiau įgyve-

nima įeina meno saviveikla. Sunku dabar surasti jaunuolį, kuris nebatų bandęs savo jėgų vienoje ar kitoje meno srityje. Padedant vietos mokytojams, kolūkio saviveiklininkai yra pastatę ne vieną veiklą, ne kartą su idomia programa buvo pasirodę kolūkiečiams.

Tik, deja, prie meninės saviveiklos tolesnio vystymo dar reikiamai nepriseda klubo-skaityklos vedėja Birutė Blaževičiūtė. O juk ją kaip tik turėtų šis reikalas dominti.

V. Svimoklis

DAUGIAU PASKAITŲ

Gera, idomi paskaita visada randa auditoriją, teigiamai paveikia klausytoją.

Neseniai „Neries“ kolūkio klube-skaitykloje buvo suorganizuotas teminis vakaras, kuriame skaitlingai dalyvavo kaimo jaunimas. Mokytoja Elena Vanagienė paskaitė paskaitą „Jaunuoli, būk kultūringas“. Paskaita turėjo didelį pasiekimą, todėl mes, kolūkiečiai, ateityje paskaitų laukiame dar daugiau.

D. Stukaitė

ir nedidelis — tik 1 ha, tačiau šis sodas paliktas likimo valiai. Iki šiol vaismedžiai dar būdavo šiaip taip prižiūrimi — aprišami, patęšiami, bet šią žiemą niekas į tą pusę nei nebežvilgteli. Gaila žiūrėti, kai įdėtas triušas nueina niekais. Ši žiema gili, ir kiškiai apgraužė nemažą obelaičių. O kiek pajamų duotų gerai prižiūrimas sodas visuomeniniam ūkiui!

Yra kolūkyje ir senesnis, daugiau kaip 1 ha ploto, sodas. Jis randasi prie Tatkonų pradinės mokyklos. Tačiau ir šis sodas žiemos metu niekam nerūpi. Kolūkio pirmininkas L. Bardauskas, valdyba, agronomė V. Černiauskaitė, matyt, sodus skaito bereikšmiu, nenaudingu dalyku. Bet vaisius jie labai mėgsta. O be to, jų tiesioginė pareiga plėsti ir šią žemės ūkio šaką, kuri tikrai duotų kolūkiui gausias pajamas.

Šiuo klausimu dar mažai domisi ir sodininkystės draugijos ratelis. Pažymėtina, kad kolūkio agronomė V. Černiauskaitė taip pat šios draugijos narys...

Draugai sodininkai, žemės ūkio specialistai! Nepamirškime užsiprenumeruoti žurnalą „Mūsų sodai“, kuriame plačiai rašoma apie kolūkių pajamas iš sodininkystės, sodų reikšmę socialistiniame žemės ūkyje, yra daug vertingų patarimų sodininkams. Neleiskime, kad įdėtas triušas, užveisiant sodą, nueitų niekais.

K. Uosinis

„Palangos“ kolūkis

MOKYTOJO užrašai

Vaikų auklėjimas šeimoje

Tėvams rūpi, kad jų vaikai užaugtų dori, sąžiningi, darbštūs, mylėtų ir gerbtų savo tėvus. Tačiau vargu ar vaikai bus tokie, jeigu tėvai jų tinkamai neauklės. Didelę įtaką vaiko gyvenime turi jo šeimos aplinka, o ypač patys tėvai. Vaikų auklėjimo darbe tėvams tenka labai svarbus ir atsakingas uždavinys.

Kaip gi šį atsakingumą jausmą supranta Tylučių kaime gyvenantis Ignas Aviltis, kurio du sūnūs mokosi Maksvyčių septynmetėje mokykloje? Vyresnysis sūnus Jonas mokosi ketvirtos klasėje, jaunesnysis — Antanas — antroje. Kadangi tėvai nekreipia jokio dėmesio į vaikų auklėjimą, vaikai blogai mokosi, blogai elgiasi ne tik mokykloje, bet ir namuose. Jie neklauso vyresnės savo sesers, net ir motinos, tik truputį tėvo „prisibijo“...

Štai prieš kurį laiką Jonas beišdykaudamas pastu-

mė kitą moksleivį, kuris griudamas išmušė klasės langą. Dėl tokio elgesio reikėjo iškviesti moksleivio tėvą. Buvo parašytas raštiškas kvietimas, nes, pasak sūnaus, tėvas žodinio kvietimo neklausys. Tačiau tėvas į mokyklą neatvyko. Nuėjus klasės vadovui į namus, tėvas, vaikams girdint, apkaltino mokytojus, nors jis aiškiai žinojo, kad jo sūnus jau nebe pirmą kartą taip pasielgė, kad jo vaikai yra išdykę, apsileidę, tinginiauja.

— Manęs niekas neprišikvietė į mokyklą ir neprišikvies, — pareiškė Aviltis.

Aišku, jei tėvai taip žiūri į savo vaikų elgesį, visai nesirūpina jais, dar vaikų akiavaizdoje kaltina mokytojus, vaikas visada jausis teisiu. Taip buvo ir su moksleiviu Jonu Avilčiu. Kitą dieną mokykloje paliktas po pamokų (pamokų namuose neruošia), jis su vinimi subraižė visą klasės sieną. To dar negana, — vaikai ne tik blogai elgiasi, bet ir blogai mokosi.

Panašių tėvų yra ir daugiau. Tai Antanas Naimavičius, gyvenantis Rudilių kaime. Jo sūnus Jonas mokosi penktoje klasėje. Vaikas paliktas be jokios priežiūros. Tėvas gerai žino, kad Rudilių kaime pas Kazį Kubilių yra „štabas“, kur kiekvieną vakarą susirenka paaugliai lošti kortomis, girtuokliauti. Ten iki išnaktų „linksmინasi“ ir jo keturiolikmetis sūnus Jonas. Taip pat gerai tėvas

Mažeikių elektros motorų gamykla — viena jauniausių respublikoje. Septynmečio pabaigoje per metus įmonė gamins 2 milijonus šešių rūšių elektros motorų.

Jaunas ir įmonės kolektyvas. Dauguma — tai neseniai palikę aukštųjų, vidurinių ir septynmečių mokyklų suolus jaunuoliai ir merginos.

Nuotraukoje: komjaunuolis Pranas Šimkus, neseniai vilkėjęs kareivišką milinę, įsigijo variklių surinkėjo specialybę. Jis dabar laikomas vienu geriausių surinkėjų.

K. Liubšio nuotr.

žino, kad sūnus blogai mokosi, nedrausmingas, bet, anot jo, negalima sutvarkyti... O kai rudenį sūnus buvo nustojęs lankyti mokyklą ir buvo uždėta administracinė bauda, tai tada tėvas sugebėjo jį „sutvarkyti“, vėl sūnus pradėjo lankyti mokyklą. Jeigu, sakykim, tėvai vėl tektų mokėti baudą, mes, mokytojai, tikri, kad sūnaus elgesys pasikeistų į gerąją pusę.

Neteisingai elgiasi ir Radvilų kaimo gyventojas Stasys Krisiūnas, kuris labai mažai dėmesio kreipia į savo augintinio Kazio Masilionio auklėjimą.

Tik bendrai dirbdami, tėvai ir mokytojai gali pasiekti gerų rezultatų.

Mokytojai: P. Jockaitė, A. Vidugiris

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. kovo 8 d.

Šaunioji Viktorija

Nepavydėtina buvo Viktorijos vaikystė. Atsivežė ją Rimaičiai iš Vilniaus vaikų namų 1939 metais, taip ji ir liko pas juos gyventi. O gyvenimas nebuvo linksmas. Be užuojautos, be pagalbos, be jokios prošvaistės slinko dienos. Dirbti reikėjo nuo ryto lig nakties... Tačiau dar to negana. Staiga Rimaičiai pareiškia, kad jie išsikelia į Pandėlį. Viktorija lieka vienui viena, lieka be duonos, be pastogės, be geresnio drabuželio. Ir vis dėlto jos tai nepalaužė.

Kartą Viktorija pakviečiama užsukti į kolūkio raštinę.

— Na, Viktorija, o melžė tu nenorėtumei būti?

Mergina nušvito. Labai, net labai ji norėjo būti karvių melžėja. O čia dar labiau ji apsidžiaugė — kolūkio valdyba paskyrė jai asmeniškai naudotis karve...

Iš pat pirmųjų dienų Viktorija stvėrėsi darbo. Sąžiningai, atsidavusiai dirbdama, melžėja gerino savo darbo rezultatus. Pati savo prižiūrimas karves šėrė, pati girdė, nei maža kuokštelė pašarų nenueidavo veltui.

Neblogi rezultatai buvo ir pas kitas melžėjas. Bronė Dovidonytė, dirbdama karvių melžėja jau šešis metus, buvo geriausias Viktorijos draugas, nuoširdžiausias pagalbininkas ir patarėjas. Už tai jau praėjusiais metais Viktorija Garlinskaitė iš kiekvienos jai priskirtos karvės primelžė po 4552,8 kg pieno. Geri darbo rezultatai ir kitų melžėjų. Pavyzdžiui, Bronė Dovidonytė praėjusiais metais iš kiekvienos karvės primelžė po 3398 kg, neatsilikė ir Alė Švelnytė bei kitos „Tarybinio pirmūno“ kolūkio karvių melžėjos.

Už langų tyliai nusileidžia blyški vasaros saulė. Tamsa. Tačiau melžėjos darbo dar nebaigė. O ir pakalbėti, pasitarti jos sueina į patalpas, kur yra įrengtas raudonasis kampelis. Čia ir radijas, ir žurnalai, ir knygos — viskas, kas reikalinga kultūringam poilsiui.

Gerai gyvena šiandien Viktorija. Nebereikia drebėti dėl duonos kėsnio. Ji turi gerą butą, jame radijas. Nieko dabar nebetrūksta. Juk vien už darbadienį praėjusiais metais kolūkiečiai gavo po 2,5 kg grūdų ir po 6 rublius pinigais. O kur dar priemokos, premijos!

Šiais metais Viktorija Garlinskaitė davė žodį iš kiekvienos jai priskirtos karvės primelžti po 5000 kg pieno. Ji prižiūri 11 karvių. Tiek pat primelžti pasižadėjo ir kitos geriausios kolūkio karvių melžėjos. Tai — darbščios, sąžiningos merginos, ir jos savo žodį ištesės.

Juozas Dovydenas

„Tarybinio pirmūno“ kolūkis

SKAITYTOJAI APIE RELIGIJOS ŽALĄ

NESIBARKIT, KUNIGĖLI, PRAEJO TIE LAIKAI...

Išsirengę Antašavos klebonas Jonas Vaičiūnas „kalėdoti“. Atvyko į „Nemuno“ kolūkį. Niekieno nekviestas, suka beveik į kiekvieno kolūkiečio kiemą. Kolūkiečiai nenoromis priima nelauktus, neprašytus svečius. Greičiausiai tik iš mandagumo neparodo durų. Tiesa, čia artelės nariai vaišingi, svetingi, bet tik ne tiems, kurie šimtmečiais apgaudinėjo, mulkino, engė žmogų.

Ar supranta, ar pagalvoja klebonas, kokiame amžiuje, kokioje šalyje jis dabar gyvena? Atrodo, kad ne. Klebonas, matyt, įsivaizduoja, jog dar gyvena viduramžiais, kada dvasiškai savo rankose turėjo neribotą, inkvizitorišką valdžią.

— Galvijai, jaučiai, paleistuviai! Ar buvote šiandien bažnyčioje? Seniai jūsų nemačiau priimant švenčiausiąjį... — kaip iš dangaus iškritęs, užsukęs į kolūkiečio trobą, vietoje sveikinimo prabyla klebonas.

Kolūkiečiai pagūžčioja pečiais, nusišypso. Tačiau šiandien niekas jau nebebijo klebono. Visiems laikams praėjo tie tamsybių laikai, kada kunigas kartu buvo ir žan-

daras, ir teisėjas, ir ponų užuoto žmogaus likimo šeimininkas.

Ypač įsisiautėjęs kunigas bara tuos kolūkiečius, kurie nekrikštija vaikų bažnyčioje (tokių dabar dauguma), kurie sukuria šeimas be bažnyčios, gyvena, anot kunigo, be šliubo. O iš jaunų žmonių retas kuris belanko bažnyčią. Tikrai purvais bandė apdrabstyti klebonas „Nemuno“ kolūkio traktorininką Juozą Gurklį, kolūketį Praną Basakirską, visus, kas pakliuvo po jo ranka.

Bet kas gi leidžia pažeisti šiam religijos atstovui tarybinius įstatymus? Kiekvieno mūsų šalies piliečio sąžinės laisvę užtikrina Tarybinė Konstitucija. Niekas neturi teisės tyčiotis, užgaulioti tarybinių žmonių jausmų, įsitikinimų. Tarybinis žmogus — tai ne kapitalistų ir kunigų užuotas žmogus, bet žmogus, kuris be „dievų“ pagalbos raižo dangų, patį pasiekia kitus dangaus kūnus. Iš tokių žmonių tyčiotis tamsybių apaštalamis nevalla!

D. Astrauskas

„Nemuno“ kolūkis

Daug padirbėjo praėjusiais metais kolūkio statybininkai. Statybos brigada, kuriai vadovavo kolūketis J. Mistašas, pastatė didžiulį grūdų sandėlį, klojimą. Nuoširdžiai dirbo statybininkai Kazys Nakas, Eduardas Balza, Alfonsas Varnys.

Sandėlis būtų seniai užbaigtas, jeigu kolūkio valdyba paskirtų tam reikalui lentų. Šiais metais kolūkio valdyba numato statyti dar du klojimus pašarams ir iš molio karvidę. Tai labai gerai, bet kartu reikia pagalvoti ir apie apmokėjimą už darbą statybininkams.

J. Kuosaitis

„Gegužės Pirmosios“ kolūkis

Negali nusėdėti be darbo „Ateities“ kolūkio dailidė Martynas Navarskas. Nors jam jau 76 metai, tačiau darbe neretai jis pralenkia ir jaunuosius kolūkiečius. Praeitais metais M. Navarsko darbadienių knygutėje buvo įrašytas gražus skaičius — 555.

— Aukšinių rankų žmogus, — pažiūrėję į jo atliktą darbą, kalba kolūkiečiai, artelės valdyba.

A. Keršulytė

Neseniai „Žadeikių“ kolūkio gyvulininkystės fermų darbuotojai įsigijo naują bulvių plovimo mašiną, šutintuvą. Ši technika, aišku, dar labiau palengvins kiaulių augintojų darbą.

J. Palieknis

Antano Jablonsko pečius jau slegia daugiau kaip 70 metų našta, laikas pasidabavo ir plaukus. Tačiau šiandieną jis žengia geriausių, darbščiausių „Mituvos“ kolūkio narių gretose. Kiekvieną dieną Antaną Jablonską sutiksi prie kolūkio fermų — jis čia pristatinėja vandenį, visuomet padeda melžėjoms. A. Jablonsko darbadienių knygutėje toks skaičius, kuris nedarytų gėdos ir jauniems žemės ūkio artelės nariams.

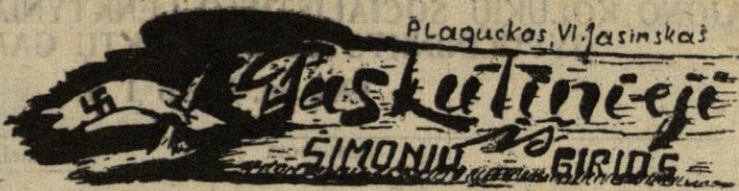
P. Vainiūnas

Ukmergės rajono sėklų kontrolės laboratorijoje jau pilnai užbaigtas rajono kolūkių sėklų pirminis patikrinimas. Dabar vasarinių grūdinių, ankštinių kultūrų, daugiamečių žolių sėklos ir sėmenys tikrinami antrą kartą. Vieni pirmųjų rajone baigė tikrinti sėklas „Lenino keliu“, „Pergalės“, „Rytojaus“ kolūkliai.

Nuotraukoje: laborantė Viktorija Babilienė darbo metu.

M. Baranausko nuotr.

(Tęsinys. Pradžia 1959 m. Nr. 99(1379).

—65—

Kai ji klūpodavo bažnyčioje ir pakeldavo į nukryžiuotąjį akis, atrodydavo, tuoj tuoj pakils kartu su visa siela ir kūnu ir prasmegs viešpaties glėbyje. Taigi, didžiai dievobaimingas žmogus buvo toji Marytė Tubytė. Bet greitai ji pastebėjo dar vieną gerą savo ypatybę, būtent tai, kad ji yra „apsigimusi“ konspirantė... Žinoma, apie tai niekas neturėjo žinoti, ir tai ji baisiausiai slėpdavo. O tapo ji Gudo ryšininke — konspirante tada, kai simpatiškas ir jaunas banditas Bugailiškis pasiūlė kaip galint greičiau sudaryti Šimonių apylinkės komjaunuolių sąrašą. Ne, ji nuo to atsisakyti negalėjo, ir tuoj pat sutiko padėti. „Dievuliau, — likusi viena, šnibždėjo sau mergina, — dabar tau tarnausiu ne tik maldomis, bet ir kalaviju ginsiu tikėjimą nuo pagonių ir bolševikų...“ Ir ji, kaip ir reikėjo tikėti, savo žodį vykdė visu uolumu. Jau 1950 metų rudenį „Eskimas“ ir „Mokytojas“ galėjo gėrėtis perduotais sąrašais; beliko jiems tik eiti naktimis ir tik plauti, žudyti, šaudyti...

Tačiau banditai tuo dar nepasitenkino. Gudas ir Bugailiškis vėl prisistatė pas varpininkę:

— Na, brangioji, gal dar ką žinai apie bolševikus? — kreipėsi į ją Gudas.

— Komjaunuolių yra ir daugiau, bet niekaip negaliu sužinoti jų pavardžių — mat, ne visi eina atviromis kortomis... Bet kai vieną asmenį, tai tikrai reikėtų...

O Bugailiškis perbraukė ranka sau per kaklą, užbaigdamas Tubytės mintį.

—66—

— Ką tokį? — susidomėjo Gudas.

— Ogi Gaigalių kaimo Sipavičiūtę...

Tuo šios dievobaimingos mergelės „žygdarbiai“ dar nepasibaigė. Po kurio laiko, susitikę baliuje pas Kazį Juodviršį Butėnų kaime, Gudo gaujos banditai ir vėl gavo reikiamų jiems žinių, vėl varpininkė siūlė „susidoro“ su Sipavičiute, kurios ji neapkentė.

Banditas bėga į... miliciją...

Antano Bružo gryčia skendi dūmuose ir naminės degtinės tvaikė.

Už stalo, apkrauto pustuščiais buteliais, sėdi Gudas. Jo veidą plėmuoja raudonos pykčio dėmės. Ilgi, kaulėti pirštai konvulsiskai gnaužo duonriekį peilį. Priešais jį, kandžiodamas iki kraujo lūpas, it žvėris nirsta banditas Kavoliūnas.

— Reikia skirtis į dvi puses, — atkakliai šaukia vieną ir tą patį Kavoliūnas. — Reikia skirtis... Jeigu ne, per žiemą ištraiškys mus visus!...

— Panieka! Bailys! — staiga pašoka Gudas, ir jo dešinioji ranka nuslysta į kišenę, kur slėpi paruoštas šūviui pistoletas.

— Atsimink, Gudai! Atsarga — ne baimė! — pašoksta ir Kavoliūnas.

— Baimė — išdavystė!

—67—

— Dabar viskas galima, — nenusileidžia Kavoliūnas. — Tie laikai praėjo, kai galėjai nors dešimtimis slėpinėti! Žmonės jau seniai praregėjo. Tu manai, jog dabar toks senis, koks yra Jonas Vilnonis (Nociūnų kaimas — P. L., VI. J.) priviliotų Algį Stuką, kad eitų pas mus? Tu manai, ir šiandien Dapšį Aloyzas Černius taip abejingai numestų mums kelnes, kailinius?.. Jis dabar, ko gero, ne kelnes, bet kulną pasiūlytų. O tu manai, kad Mitrikas, Trumpickas, Placienienė irgi ilgai mums keps duoną? Nekeps! Nematydamas naudos, nepajudins mums piršto ir Povilas Butkevičius iš Dabliškių... Tu ir dabar šlovini Jurgį Baltrūną, Augustiną Puzelį ir mus — visus šlovini, kas tik sukraujavo rankas, bet palauk, įsiklausyk, ką jie galvoja!...

— Nutilk, niekše! — surinka Gudas, ir oru švysteli pistoletas, parblokdamas įsismaginusi banditą Kavoliūną.

Kavoliūnas pakyla, nusišluosto nuo kaktos kraują ir, eidamas į duris:

— Niekšas aš! Bet kerštą myliu...

(B. d.).

STALINO
KELIU

3 psl. 1960 m. kovo 8 d.

RAJONO KOLŪKIŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBOJE

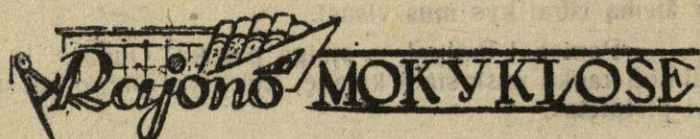
1960 m. kovo 1 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Realizuota		Primeržiata				Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu	Už atskaitinį mėnesį
		Mėsos 100 ha naudmenų (cnt)	Kiaulienos 100 ha ariamos (cnt)	Pieno 100 ha naudmenų (cnt)		Iš vienos karvės (kg)			
				Išpa-reigota	Ivyk-dyta	Išpa-reigota	Ivyk-dyta		
1	"Adomynė"	0,6	0,8	175,0	10,1	2000	123	* 86	* 43
2	"Aukštupėnai"	3,8	5,4	250,0	13,8	2400	125	* 20	* 12
3	"Aukštaičiai"	3,6	2,7	172,0	14,1	2000	173	* 87	* 37
4	"Aušra"	4,6	5,5	257,0	12,9	2400	125	* 48	* 19
5	"Ateitis"	5,9	8,6	220,0	18,9	2200	189	* 76	* 40
6	"Byčiai"	3,9	4,0	242,0	23,8	2200	216	* 150	* 71
7	"Bugailiškiai"	3,1	4,5	143,6	9,4	1800	127	* 10	- 1
8	"Juodpėnai"	3,1	2,2	280,0	10,9	2500	99	* 16	- 6
9	"Lėvuo"	1,6	1,8	265,0	11,3	2300	102	* 33	* 8
10	"Lukonys"	1,1	1,6	206,0	11,1	2000	110	* 56	* 18
11	"Laisvė"	2,1	3,1	200,0	19,4	2200	219	* 55	* 17
12	M. Melnikaitės v.	3,3	4,6	184,0	6,9	2400	91	- 76	- 38
13	Mičiurina v.	0,5	0,8	160,2	10,1	2100	133	- 27	- 8
14	"Mituva"	2,6	3,0	175,0	8,0	2000	92	* 5	* 3
15	"Mūsų rytojus"	2,6	4,2	156,0	10,4	2100	139	- 18	- 13
16	"Nemunas"	3,2	5,1	316,0	29,6	2850	281	* 88	* 36
17	"Neris"	1,8	1,8	300,0	28,6	2800	283	* 40	* 11
18	"Norianai"	2,6	3,6	247,0	13,7	2200	124	* 17	- 2
19	"Pakupys"	3,1	3,2	233,0	13,5	2500	168	* 22	* 14
20	"Palanga"	1,6	1,4	175,0	7,5	2250	105	- 129	- 60
21	"Pirmoji vaga"	1,5	1,9	218,0	19,9	2200	208	* 55	* 8
22	"Pirmūnas"	3,8	6,3	258,0	14,5	2300	135	- 7	—
23	"Pyvesa"	0,8	1,0	232,0	8,8	2100	84	* 6	- 5
24	"Pergalė"	2,5	2,4	224,0	17,1	2300	195	* 41	* 22
25	"Sakalas"	0,7	1,0	187,0	19,2	2000	221	* 7	- 14
26	"Skodinyš"	4,4	2,7	200,0	10,0	2100	114	- 59	- 10
27	"Šetekšna"	0,8	—	230,0	22,1	2500	269	* 11	- 6
28	"Šviesa"	4,6	7,1	251,0	12,0	2300	115	- 63	- 14
29	"Švyturys"	3,8	2,4	220,0	4,6	2300	67	- 93	- 54
30	"Tiesa"	3,2	4,1	208,0	11,8	2100	120	* 2	* 2
31	"Vedrupys"	3,9	1,9	271,0	13,1	2300	124	* 4	* 16
32	"Vėžionys"	1,5	2,2	240,0	15,9	2100	144	* 47	* 12
33	"Vienybė"	2,6	4,2	221,0	13,9	2300	154	* 60	* 9
34	"Žalgiris"	1,1	0,1	197,0	14,3	2000	156	* 67	* 21
35	"Gegužės Pirmoji"	4,4	5,6	277,0	28,4	2600	308	* 116	* 52
36	"Naujas gyvenimas"	5,0	6,7	246,0	23,2	2600	257	* 36	* 16
37	"Alizava"	6,3	9,4	256,0	17,9	2800	209	* 39	* 13
38	"Salamiestis"	1,7	2,1	323,0	21,5	2700	207	* 52	* 28
39	"Tarybinis pirmūnas"	7,0	9,3	418,0	50,8	3600	421	* 101	* 43
40	"Uoginiai"	4,9	8,7	206,0	6,7	2200	74	- 2	* 1
41	"Vienybė" II	3,2	4,5	240,0	8,0	2300	79	- 16	- 20
42	"Žadeikiai"	5,3	4,3	250,0	18,2	2500	225	* 136	* 63
43	"Antašava"	1,2	0,7	270,0	9,7	2300	85	* 12	* 5

Viso rajone: 2,9 3,5 210,0 15,0 2200 162 * 29 * 12

* — daugiau, — mažiau

CSV rajono inspektorius

IŽYMIOS SUKAKTIES MINĖJIMAS

VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos komjaunimo organizacija suruošė iškilmingą Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno 42-ųjų metinių minėjimą. Į šios įžymios sukakties minėjimą atsilankė daug III—XI klasių moksleivių.

Pranešimą apie mūsų Armijos ir Laivyno kūrimąsi, jų kovas ir pergalės pilietiniame kare, o taip pat Didžiojo Tėvynės karo metu, padarė mokyklos direktorius J. Ulba.

Po to moksleiviai pasirodė su menine programa —

**STALINO
KELIU**

4 psl. 1960 m. kovo 8 d.

montažais ir dainomis.

R. Alikas
K. Ylaitė

SAVIVEIKLININKŲ REPERTUARAS

Šiais mokslo metais Alizavos vidurinės mokyklos saviveiklininkai išvystė tikrai puikią veiklą. Jei prieš kelias savaites moksleiviai ir apylinkės jaunimas turėjo progą matyti scenoje „Nuostabų bičiulį“, tai neseniai buvo suvaidinta 3 veiksmų E. Tautkaitės pjesė „Mažasis draugas“. Šioje pjesėje vaizduojami žiaurūs buržuazinio teroro metai.

Šiuo metu saviveiklininkai repetuoja A. Vienuolio pjesę „Prieblandoje“. Ją netrukus žiūrovai ir pamatys scenoje.

P. Juodinskas

PIEŠINIŲ IR FOTO NUOTRAUKŲ PARODA

Šimonių vidurinėje mokykloje buvo paskelbtas konkur-

sas geriausiems piešiniam ir foto nuotraukoms. Jame su savo darbais dalyvavo V, VI ir VII klasių moksleiviai. Už geriausius piešinius ir nuotraukas moksleiviai buvo premijuoti.

A. Paukštelis

PASAKŲ RYTMETYS

Šimonių vidurinėje mokykloje pionierių iniciatyva buvo surengtas pasakų rytmetys I—IV klasių moksleiviams.

ISTORIJA SU PARŠU

Saulė jau buvo pačiame automašinos kiaulaitės. Tazenite, kai „Šviesos“ kol-čiau kaip besistengė suras-akio automašina, vairuoja-ti, o kiaulaitės kaip ir ne-ma Vytauto Durasevičiaus, būta. Prisiminė jis, kad riedėjo Kupiškio miesto važiuodamas sutiko „Švie-link. Automašinos kebule, sos“ kolakio automašiną: nuobodžiaudamas ir snū-gal būt, jie paėmė?.. Ki-duriuodamas, sėdėjo Jonas tā dieną jis ir pasiteira-Šateika. Staiga ties Akme-vo, sutikęs šoferį Durase-nytės pradine mokykla net vičių:

— Gal, sakau, Vytautai, — Koks nelabasis tave matei paršą, kai važiuavai apsedo, kad vis stabdai ir iš Kupiškio? — Ką tu, aš jokio paršo stabdai? — ėmė pykti Šatei-ka. — O argi nematai, koks vičius.

— Tuo kalba ir baigėsi. Be-josi visa burna šoferis. liko tik padengti trūkumą. Šateika iš netikėtumo net Tačiau eidamas namo, nu-sumirkčiojo. Ant kelio ra-sprendė dar užteiti į mili-mių ramiausiai gulėjo gra-riją. Milicijoje pažadėjo padėti.

— Susižeidusi, — nuspren-Jonas Šateika, net pra-dė Šateika. — Reikia pri-kaituodamas, piršo pirkti statyti į vet. ligoninę.. kiaulaitę, bet Antanas Ba-rauskas atsisakė.

— Tu, Šateika, esi vyras, — Žinai, brolau, ar tik bet galvoji tikrai kiauliš- nė vogta, kad taip pigiai kai, — pertraukė Durasevi-atiduodi?.. — galop pareiš-čius.

Bežiūrint kiaulaitę atsi- kė jis. dūrė kebule. Dabar jame Nebesurasdamas pirkėjo, jau sėdėjo ir Šateika, ir Šateika pasiskundė Dura-kriuksinti kiaulaitę. sevičiui:

— Ale ir gražutė, matyt, — Blogai su kiaulaitė — ir mėsyte skani bus, — kal- niekas neperka... bėjo su savo bendrakeleive

Šateika. — Kvailys!.. — nusispiové išmanus šoferis Durasevi-čius. — Kiauliškai galvoji,

Tuo metu Kupiškio gyvu- štai kas! O negali papiau-lių bazės šoferis Mykolas li? Mėsą pasidalinkim — ir Dalinda, nenustodamas vil- bus kvit! Nei šuo nesulos... ties, ieškojo išsokusios iš

— Aletikrai, — apsidžiau- Rytmečio metu jiems buvo gė Šateika ir tuoj stovėsi ilgo peilio.

Taigi, kiaulaitė buvo pa- skersa. Ir vis tik valgyti kų: „Eglė žalčių karalienė“, šiems sukčiams neteko. Nors „Dvylika mėnesių“, „Sigutė“. ir kaip jie gynėsi, kaip Jauniesiems moksleiviams slėpė mėsą, viskas buvo su-rytmety labai patiko.

R. Vilėniškytė

PIONIERIAI SVEČIUOSE PAS RYŠININKUS

Subačiaus vidurinės mokyklos Pavliko Morozovo vardo būrio pionieriai, vadovaujami būrio pirmininkės J. Šimonytės, aplankė vietinį ryšių skyrių. Jo viršininkas A. Zajankauskas pionieriams paaiškino, kaip teisingai užpildyti pašto perlaidą, telegramą. Taip pat pionieriai susipažino su darbu prie komutatoriaus, pasikalbėjo su draugais telefonu. Už suteiktas žinias, paaiškinimus pionieriai labai dėkingi ryšinininkams.

S. Gintaras

A. Deksnys

SUSITIKIMAS SU JAUNUOJU RAŠYTOJU

VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos VII klasėje įvyko susirinkimas, į kurį buvo pakviestas jaunas rašytojas Vladas Jasinskas. Jis mums papasakojo apie savo kūrybą, atliktas darbo planus.

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Ošatco rajono Biorlno kaimo gamybinio žemės ūkio kooperatyvo valstiečiai pasiekė džiugų rezultatą. Praėjusiais metais 100 ha naudojamos žemės viršytas mėsos gamybos planas. Kooperatyvo pajamos viršijo vieną milijoną markių.

Nuotraukoje: kooperatyvo narė Rut Niteške prie vairo nuosavos automašinos „Trabant“ („Palydovas“). Šaaro (Centralbildo) nuotr.

GEOGRAFAI — SAVIVEIKLININKAI

Alizavos vidurinės mokyklos geografių būrelio nariai ne tik plečia savo būrelio veiklą, bet pasižymi ir kaip saviveiklininkai. Dabar jie repetuoja veiklą „Garbės žodis“, kurį režisuoja geografas A. Špirka. Šį veiklą moksleiviai netrukus pamatys scenoje.

J. Kuosaitis

Redaktorius S. Zauka

Laukelių girininkijos darbuotojai, mirus Bakanui Romui, jo sūnums Albertui ir Broniui reiškia gilią užuojautą.